

Bratislava, 2. okt[óbra] 1928.

Slovutný pane prezidente!

Dovoľte, aby z hĺbky srdca poďakovala som Vám za najmilostivejšie slová útechy v mojom žiali po zomrelom drahom manželovi¹. Váš vlastnoručne písaný láskavý list je pre mňa a celú rodinu zosnulého takou veľkou česťou, že nenadchádzam vhodných slov vďačnosti za Vašu nesmiernu láskavosť. Váš list, slovutný pane prezidente, je najvzácnejšou a najdôstojnejšou odmenou a uznaním obetavej práce za národ, v službe ktorého nebohý dokonala.

Prijmite teda láskave, slovutný pane prezidente, opätovný prejav mojej najhlbšej vďaky a dovoľte, aby som i pri tejto príležitosti zo srdca prosila Boha, aby Vás ešte mnoho rokov zachoval v plnej životnej sviežosti na blaho našej milaj vlasti a národa.

S výrazom najhlbšej oddanosti

Emília Gessayová^a**DOPIS**

AÚTGM, f. T. G. Masaryk, sign. R-3, k. 396. Originál, strojopis.

a – Vlastnoruční podpis perem.

1 – Míňen Ignác Gessay (1874–1928), zemřel 12. 8. 1928. Slovenský novinář a politik, po roce 1898 přesídlil do USA, příslušník slovenského národního hnutí a účastník československého zahraničního odboje, přispíval do řady krajských novin vycházejících v Americe (Slovenský denník, Národné noviny ad.), 1919 členem československé delegace na mírové konferenci v Paříži, členem Československé národní rady v USA.

Uh[orská] Skalica, dňa 18. X. 1928.

Pane prezident!

Dovoluji si Vám úctivo oznámit, že som priloženým prípisom¹ požiadal popredných činiteľov nášho štátu o články do projektovanej jubilejnej knihy „Slovensko v rámci republiky československej“, osmelujem sa Vás tiež, pane prezidente, čo najúctivejšie požiadať, by Ste niekoľko riadkami aj Vy láskavo obohatil obsah tejto knihy.

V hlbokej úcte oddaný

Ján Obetko^a